

ZVON

KVĚTEN - MAY

2022

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Tak dlouho žiješ v New Yorku,

a ještě jsi nenavštívil Metropolitní operu? Ne, nenavštívil, ale čekám na vhodnou příležitost. Ta příležitost se naskytla letos na jaře. Asi není žádným tajemstvím, že nejsem zrovna typ člověka, který by se příliš zajímal o vážnou hudbu, natož operu. Ale také není tajemstvím, že mojí láskou je volejbal. Kde jsou ty časy, kdy jsme hrávali dvakrát týdně a také „Big City Volleyball League“ a „New York Urban League“. Přesto i teď hráváme v tělocvičně u slovenského kostela. Tam mezi nás přišel v době ještě před Covidem dobrý volejbalista - „nějaký“ Adam Plachetka. Že prý, mimo jiné, také zpívá v opěře. Vy, co se zajímáte o operu a vážnou hudbu samozřejmě víte, že se jedná o velmi známého českého operního zpěváka, který má svou domovskou operu ve Vídni. Pochází z Prahy a jeho manželka je také operní pěvkyně. Letošní jarní sezónu zpíval Adam v méně známé opěře Rodelinda od hudebního skladatele G. F. Händla. Tak přišla ta chvíle, kdy mě pozval na premiéru této opery. Ještě před představením jsem si nastudoval děj opery. Přišel jsem na čas a také jsem s potěšením zjistil, že můj lístek „at will call“ mě zajistil velmi dobré místo „orchestra“. Opera začala, lidé byli nadšení (a spolu s nimi i já) po téměř každém sólovém zpěvu se tleskalo a volalo bravo... Adam tam představoval Garibalda – ne zrovna pozitivní postavu. Velmi mně pomohl také malý nenápadný display na sedadle přede mnou. To jsem zjistil až v druhém dějství. Tam se zobrazoval překlad opery, která se zpívala v italštině. Tak jsem rozuměl celému spleťnému dějství. Představení začalo v 7.30pm a spolu se dvěma přestávkami skončilo v 11.45pm. No řekněte sami, na začátečníka to bylo hodně. Ale neusnul jsem a moc se mi to líbilo. Chci tímto poděkovat Adamovi a také Händlovi za pěkný zážitek. Jenom snad se ještě vrátím k ději celé opery, kde vše nakonec dobře dopadlo a všichni se smířili, kromě Adama „bad guy“, kterého na konci opery zastřelili. To mně bylo líto.

Ted' bych rád vysvětlil, proč jsem tento „obyčejný“ zážitek s vámi sdílel a napsal. Mně to totiž silně připomíná jiné představení, které já jako kněz prožívám především každou neděli. Je to naše nedělní mše svatá. Také tam přicházejí lidé, kteří jsou velmi obeznámeni s dějem celé mše svaté. Ale jsou tam také lidé, kteří ten „děj“ moc nechápou. Jsou tam postavy a hráči, kterým by se dalo čas od času tleskat anebo někdy ne, za jejich výkony kázání atd. Někdy se nám zdá ten děj dost dlouhý a únavný. Někdy také lidé zavzpomínají, jaká to byla krása, když se slavila mše svatá v latině. Na to jsem si vzpomenu zvláště letos

o Velikonocích na Květnou neděli, kdy se v pašijích na závěr četlo po Ježíšově smrti – *A všichni ti lidé, kteří se tam shromáždili k této podívané, když viděli, co se stalo, bili se v prsa a vraceli se (domů).*

Podívaná? V určitém slova smyslu ano. Ale s tím rozdílem, že hrajeme všichni. Není tam rozdělení na jeviště a hlediště. Ten, kdo to všechno zkomponoval je Bůh a jeho Syn Ježíš Kristus. Kéž bychom si zamilovali „tuto podívanou – mši svatou“.

VE FOREST HILLS 26 DUBNA 2022
VÁŠ FR. ANTONÍN

příjemnou četbu

Měsíc květen je známý jako měsíc zasvěcený Panně Marii. U nás v Česku se ale v tomto měsíci odehrály také významné události. Připomínáme aspoň některé.

- 1. květen 2004** – Připojení České republiky k EU
- 3. května 1942** – Narozena Věra Čáslavská, nejlepší československá olympionička
- 5. května 1945** – Květnové povstání českého lidu proti německým okupantům
- 14. května 1316** – Narozen český král a římský císař „otec Vlasti“ Karel IV.
- 16. května 1868** – Slavnostní položení základního kamene Národního divadla
- 27. května 1942**
– Českoslovenští odbojáři Jan Kubiš a Jozef Gabčík provedli úspěšný atentát na zastupujícího říšského protektora R. Heydricha.

Autor pamětní desky - František Bělský

Svätý Gregor Veľký

dokončení z minulého čísla

MV

Až po naše časy pripomína pápeža Gregora Veľkého cirkevný liturgický spev nazývaný "gregoriánsky". Zreorganizoval známy spevácky súbor "Schola cantorum", ktorý spieval pri slávnostnej liturgii. Okrem toho vypracoval zbierku liturgických textov, nazvanú Antifonarium, ktorá sa používa pri bohoslužbách. Na bohoslužobné ciele prepracoval aj omšovu knihu a liturgické úpravy pápeža Gregora Veľkého neboli iba nejakou pápežovou záľubou, ale mali predovšetkým pastoračný cieľ.

Tomuto cieľu slúžila aj jeho rozsiahla literárna činnosť. Jeho spisy vznikli z pastoračnej starostlivosti a boli určené na poučenie a povzbudenie mníchov, duchovenstva a kresťanského ľudu. Gregorovým prvým väčším dielom boli komentáre k starozákonnej biblickej knihe Jób. Veľmi cenné boli jeho kázne - homílie. Písomne sa zachovalo 40 kázní na evanjeliové texty a 22 kázaní o Ezechielových prorockých. Zachovali sa i komentáre k začiatku biblickej Veľpiesne a k prvým 16 kapitolám Prvej knihy kráľov. Medzi jeho najlepšie diela sa počíta už spomínaný asketicko-pastoračný list Liber Regulae pastoralis. Kniha spája pastoračné smernice s úvahami o vlastnostiach a duchovnom živote dobrých pastierov duší. Čoskoro ju preložili do viacerých jazykov a doteraz nestratila svoju aktuálnosť. Veľkú popularitu získali aj štyri knihy nazývané Diálógy. Gregor v nich v podobe rozhovorov predkladal podivuhodné udalosti zo života svätých. Boli veľmi obľúbené v stredoveku a povzbudzovali k väčšej horlivosti v kresťanskom živote. No možno im oprávnene vyčítať nedostatočnú kritickosť pri podávaní zázračných udalostí. Veľkú dokumentárnu hodnotu majú Gregorove listy. Zachovalo sa 848 listov, ktoré sú cennými svedectvami jeho charakteru, myslenia a činnosti. Patria medzi dôležité historické dokumenty, ktoré napomáhajú poznať rušné obdobie, v ktorom žil a pôsobil Gregor Veľký.

Pápež Gregor I. Veľký zomrel 12. marca 604. Gregor upevnil Cirkev nielen vnútorne, ale oživil v nej i misionárskeho ducha. Významne prispel k osamostatneniu Ríma a západného kresťanstva spod vplyvu byzantského cisára. Je nepopierateľné, že Gregor veľmi posilnil vplyv a postavenie pápežstva. No netreba zabúdať, že to robil nie ako monarcha, ale ako úprimný **"služobník Božích služobníkov"**.

Maria popřála rodičům dobrou noc a odešla do svého pokojíku

Daleko na sever od Jeruzaléma v kraji zvaném Galilea, mezi řekou Jordánem a Středozemním mořem, leželo v kopcích městečko Nazaret. V této odlehle bezvýznamné a kulturně nepříliš vyspělé obci žila se svou rodinou v malém jednoduchém příbytku dívka jménem Marie. Byla to Alžbětina příbuzná, ale vzhledem k tomu, jak daleko od sebe žily, se obě ženy dosud setkaly jen několikrát.

Marie byla silně věřící dívka obdařená mírnou a pokornou povahou, díky níž působila mnohem starší, než ve svých patnácti letech skutečně byla. Její hluboká láska k Bohu a znalost jeho Slova byly na tak mladou ženu doslova zářející. Otec jí totiž často četl z Písma a poučoval ji o dějinách jejího národa. Přál si, aby poznala, že jejich rodina sice není nijak zámožná ani uznávaná, ale pochází z Davidova královského rodu a v dávné minulosti se těšila velké úctě a bohatství. Pečlivě dbal o záznamy rodokmenu, a tak Marie věděla, že muž, s nímž je zasnoubená, má rodové kořeny ve stejné královské linii jako ona. Byl to tesař jménem Josef.

Jak bylo tenkrát zvykem, představovalo Mariino zasnoubení ve skutečnosti formální smlouvu, kterou spolu uzavřeli Josefův a Mariin otec. Jakmile otcové budoucího ženicha a nevěsty dohodu podepsali a vyměnili si věno, byli oba mladí lidé zákonně a úředně svoji. Tato smlouva byla stejně závazná jako svatební a dala se zrušit jedině rozvodem. Proto byli Marie s Josefem považováni za manžele, přestože spolu zatím nežili a k naplnění jejich manželství mohlo dojít až po svatebním obřadu.

Toho dne Marie popřála rodičům dobrou noc a odešla do svého pokojíku, aby se uložila ke spánku. Ve chvíli, kdy si ustlala lůžko a poté se začala modlit, zalilo místnost znenadání světlo. Rychle zvedla hlavu a spatřila bytost nesmírně mohutné postavy, ze které vycházela zář. Neměla ani ponětí, kdo to je, ale vycítila z něj mnohem větší moc, než může mít obyčejný člověk. Marii to zjevení polekalo a nesmírně rozrušilo.

„Buď zdráva, milostiplná,“ oslovil ji Gabriel. „Pán s tebou.“

Marie strachem oněměla. Kdo je to? A o čem to mluví? honilo se jí hlavou. Jistě je to posel, ale proč přichází ke mně? Muži přece nechodí k

ženám takovým způsobem. Jenže tohle je víc než muž. Vypadá jako anděl. „Neboj se, Marie, neboť jsi našla milost u Boha,“ pokračoval Gabriel. „Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá Davidův trůn a bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky. Jeho království bude bez konce.“

Josef je Davidovým potomkem, napadlo Marii, ale budeme se brát až za nějakou dobu. Syn Nejvyššího? Davidův trůn? To znamená, že přichází Boží Syn, aby vládl Izraeli, jak to Bůh slíbil v Písmu.

„Jak se to může stát? Vždyť nežiji s mužem,“ hlesla Marie, když konečně dokázala vyslovit nejistým hlasem své myšlenky. Důvěřivě jako dítě se snažila pochopit, jak se takový div může uskutečnit.

„Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní,“ vysvětlil Gabriel. „Proto také dítě bude nazváno svatě, Syn Boží.“

Marie se tiše nadechla a zakryla si ústa dlaní. Mesiáš? Do očí se jí hrnuly slzy, ale snažila se ze všech sil ovládnout. To já jsem ta panna, které se má narodit Mesiáš? pomyslela si. Nemohu tomu ani uvěřit. Proč by si Bůh vybral za matku Spasitele zrovna mě?

„I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna,“ pokračoval Gabriel. „Byla považována za neplodnou, a teď je už v šestém měsíci. Vždyť u Boha není nic nemožného.“

Alžběta? Syna? To je ale úžasný zázrak! Mariino srdce přetévalo dojetím.

„Jsem služebnice Páně,“ řekla pokorně a bez váhání. „Ať se mi stane podle tvého slova.“

Gabriel odešel a Marie zůstala chvíli nehnutě stát. Pak sepjala ruce, sklonila hlavu a zavřela oči.

„Pane, chci ti sloužit, jakkoli budeš chtít,“ modlila se. „Jsem jenom obyčejná dívka, ale ráda se stanu nádobou, kterou použiješ. Duchu svatý, přines mi svůj dar života.“

Musím se vypravit za Alžbětou a přesvědčit se na vlastní oči, pomyslela si. Vždyť je to takový zázrak, že ve svém věku přivede na svět nový život. Ale nejdřív potřebuji říct všechno Josefovi. Ten se o tom musí dozvědět hned.

Začala se znovu modlit: „Pane, právě jsem vyslechla tvou vůli, moje duše se však stále chvěje strachem. Uvěří mi Josef? Prosím, připrav jeho srdce.“

Zítra je sobota, uvažovala, tak se s Josefem uvidím v synagoze. Poprosím otce o svolení, abych si sním mohla promluvit o samotě. Musím mu říct o všem, co se stalo.

Je pověra hřích? Ono, jak se to vezme. Pokud se tomu zasmějeme, anebo podvědomě budeme různé životní situace směřovat podle nepsaných i psaných pověrečných rčení bez velkých stresů, pak to ještě není nic vážného. Černá kočka přeběhne přes cestu, po které kráčím, svatba v Máji; nevracej do domu, když něco zapomeněš... (abych uvedl aspoň některé). Stane se však problémem a také hříchem, když podle těchto pověrečných událostí budu stále víc a více zařizovat svůj život a život lidí, kteří žijí se mnou. A stále více a více budu přemýšlet, zda – li jsem někde při té a té pověrečné situaci neudělal chybu. Ne, tedy jak jsem se zachoval k svému bližnímu. Ne, jak to prospělo mé rodině. Ne, nakolik tam byla důvěra v Boží lásku. Ale, nakolik jsem dodržel to pověrečné rčení. Pak se to může stát hříchem a někdy i velmi vážným...

Je přijímání konspiračních teorií hříchem? Nejdříve tedy, co je konspirační teorie? Konspirační teorie je tajný plán dvou nebo více lidí na něčem zlém a protizákonném. Konspirační teorie jsou teorie, které se nějakou událost snaží vysvětlit jako tajné spiknutí. Často kombinují fakta se spekulacemi. Snaží se přesvědčovat lidi, že **"všechno je jinak"**. Konspirační teorie je zvláštním velkým fenoménem koncem 20. a v 21. století. Velmi tomu přispěla propojenost společnosti prostřednictvím internetu a možnosti rozšiřovat zprávy jakéhokoliv druhu na sociálních sítích. Velmi dobrou pomůckou pro ověření, zda se nejedná o fake news, další konspirační teorii atd. je **znát zdroj**, odkud tato zpráva přichází. Dále pak co se tou zprávou sleduje, jaký je cíl. Je to někdy skutečně těžké odhalit rozdíl mezi konspirací a skutečností.

Uvádím jeden příklad za všechny. Jestliže ale připustíme, že **„všechno je jinak“** – pak se také křesťanská zvěst staví do řady mezi další konspirační teorie. Ale pro mne, věřícího člověka, s velmi velkým rozdílem. Tajný plán se týká tří bytostí (Bůh Otec, Syn a Duch Svatý), vydatně jim v tom pomáhá Vatikán v čele s papežem. Plán není o ničem zlém ale velmi, velmi dobrém – **každý člověk je Božím dítětem. Můj život nekončí smrtí**. Hlavním zdrojem konspirace je Bible. Událost se nedá vysvětlit jenom rozumem, je k tomu potřeba VÍRA. CAT

Joseph flees with his family to Egypt

A Desperate Choice

The angel of the Lord appeared to Joseph in a dream and said, “Rise take the child and his mother, flee to Egypt, and stay there until I tell you. Herod is going to search for the child to destroy him.” Joseph rose and took the child and his mother by night and departed for Egypt. He stayed there until the death of Herod, that what the Lord had said through the prophet might be fulfilled, “Out of Egypt I called my son.”

Matthew 2:13 – 15

Walk with Joseph

It was early morning when she found him. He'd gotten up before dawn and left their place by the inn and gone off to a quiet spot in a nearby field to pray. He did this so often; it was almost part of his morning routine. Mary got up and checked on the baby and saw that Joseph had gone. She made her way to the doorway and looked out and saw the shepherds with their flocks, and then saw Joseph talking with one of them. He told her that he liked their company. They were laborers, he said. Like him. But they saw things differently. Their lives weren't about building or shaping or creating. They were all about tending. Leading. Caring for something that was alive. Theirs was a different way of life, a different way of living. It fascinated him. And so, in the mornings when he had finished praying, he would seek them out to hear their stories. It helped give his own life focus.

Mary watched him for a moment, then heard the baby begin to stir and went back inside. A few moments later, Joseph appeared in the doorway. She could tell something was wrong.

“You were up early,” she said, rewrapping the cloth around Jesus.

“I couldn't sleep,” he explained. “Dreams.” She looked at him intently, waiting for more. “It was like before,” he said. “But... I don't know.” She reached out, touched his face. He looked at her and then quickly looked away.

“I think we need to leave. Soon.” Then he told her everything. He had heard the same voice, felt the same presence that he’d encountered in the first of the dreams, all those months ago. “It was as real as you are,” he told her. He took her hands. She noticed he was sweating.

He tried to sound calm, rational. But it was all a jumble. She could tell he was frightened, worried, overwhelmed. The baby was in danger, he said. Herod wanted him dead. He would do anything to make it happen. They had to go. She swallowed hard nodded, scanned the small room. They had so little. They could leave quickly.

“We can be back in Nazareth by nightfall,” she said. “Or maybe tomorrow.”

He shook his head. “We need to leave the country. We need to get as far away from Herod, as quickly as possible.”

She searched his face for a clue, an explanation. “Where?” “You will not believe me.” “Of course I will. I have always believed you. I trust you.” “She took his face in her hands and locked on his eyes. “I love you.” Joseph took a deep breath. “Egypt,” he said.

Ukázka z knihy “Befriending St. Joseph” od Grega Kandry. Další krásná kniha od našeho jáhna, který má slovenské předky. Knihu můžete koupit na Amazonu, v katolických nakladatelstvích a nebo on-line.

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

1. dubna Stoleté výročí. Blahoslavený Karel I. pocházel z habsbursko-lotrinské dynastie. V letech 1916-1918 byl posledním rakouským císařem, českým králem, apoštolským králem uherským a markraběm moravským. Celé jeho jméno zní: Karel František Josef Ludvík Hubert Jiří Oto Maria Habsbursko-Lotrinský. Zemřel 1. dubna 1922 ve věku nedožitých 35 let na zápal plic na ostrově Madeira.

11. dubna do konkrétní pomoci uprchlíkům z Ukrajiny se v České republice zapojily již téměř všechny diecéze a řada mužských i ženských řeholí. Největší pomoc spočívá v nabídce ubytování, které poskytla přímo biskupství, kláštery, ale i jednotlivé farnosti a farníci. Aktuálně se podařilo ubytovat již přes 6 tisíc uprchlíků a mnoha tisícům dalších je pravidelně poskytována jiná forma podpory. Více než 10 tisíc Ukrajinců již také využilo služeb Charit, včetně pomoci při hledání ubytování.

11. dubna předsedové Komise biskupských konferencí Evropské unie (COMECE) a Konference evropských církví (CEC), kard. Jean-Claude Hollerich SJ a rev. Christian Krieger, zaslali v pondělí 11. dubna dopis adresovaný prezidentům Ruska a Ukrajiny Vladimíru Putinovi a Volodymyru Zelenskému, v němž vyzývají k velikonočnímu příměří na Ukrajině od půlnoci 17. dubna do půlnoci 24. dubna.

24. dubna probíhající válce na Ukrajině se patriarcha Bartoloměj věnoval také během velikonoční vigilie. Konstantinopolský patriarcha se modlil za "mír mezi národy, který lidstvo tak zoufale potřebuje", a znovu požádal o humanitární koridory pro tisíce civilistů uvězněných v Mariupolu i v dalších oblastech Ukrajiny, kde se podle něj odehrává "nevýslovná lidská tragédie".

24. dubna krátký blahopřejný dopis, který papež zaslal i ostatním patriarchům východních církví, zveřejnily oficiální webové stránky Ruské pravoslavné církve Patriarchia.ru. František v dopise zdůrazňuje, že v této době "pocitujeme plnou tíhu utrpení naší lidské rodiny, drcené násilím, válkou a tolika nespravedlnostmi". Navzdory tomu, píše, "budeme stále s vděčným srdcem hledět na to, že Pán na sebe vzal všechno zlo a všechnu bolest našeho světa". Jak sám papež František prozradil v nedávném rozhovoru pro argentinský deník La Nacion, setkání s Kirillem bylo naplánováno na červen tohoto roku v Jeruzalémě. "Je mi líto," vysvětlil papež, "že Vatikán musel zrušit druhé setkání s patriarchou Kirillem, které jsme plánovali na červen v Jeruzalémě. Naše diplomacie však měla pocit, že by naše setkání v této době mohlo přinést mnoho nedorozumění."

26. dubna ve dnech 26. - 27. dubna 2022 se uskutečnilo 131. zasedání ČBK na moravském Velehradě.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V KVĚTNU 2022

datum	úmysl	dárce
1.5.	Za zemřelé rodiče Bednářovy	rodina Bláhů
7.5.	Za popraveného brig. gen. Františka Krátkého a za zemřelou manželku Marii	Hedvika Krátká
8.5.	Za naše maminky	
9.5.	Za zemřelou rodinu Pončíkovu	Antonín Kocurek
15.5.	Za zemřelé rodiče Klusáčkovy	B. a J. Kowalyk
18.5.	Za Ivanku Kowalyk Berger a rodinu	B. a J. Kowalyk
22.5.	Za zemřelého Miroslava Kašpara	Elen Samek
29.5.	Za zemřelého Jeana Štefkoviče	Julie Conklin
30.5.	Za Boženu Kleovu a manžela	B. a J. Kowalyk

BLAHOPŘEJEME

v květnu oslaví narozeniny: Zuzana Miriam Sykora 5. května, Dominika Sikorjak 7. května, Anna Fojtíková 9. května, Petr Dostálek 10. května, Marie Tomečková 10. května, Ida Spiskova 10. května, David Zeman, MD 12. května, Jana Fojtíková 18. května, Miroslav Zavadil 21. května, Ingrid Chybíková 25. května, Michelle Krska 28. května.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Julie V. Conklin, Patricia Babor, Elen Samek, rodina Burdova, Vera Kolasa, Alzbeta Sykora, Bohdan a Jirina Kowalyk, Hedvika Kratky, Helena Otypka, John Orechovsky, Zdenka Dlouhy, Jaromir Cinciala, Tomas a Daniela Brabec.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>

František Bělský byl český sochař. V roce 1939 jeho rodina uprchla do Velké Británie. Po válce se vrátil do Čech, ale v roce 1948 odešel do Británie natrvalo. Stal se tam velmi uznávaným sochařem, jediným, který portrétoval příslušníky čtyř generací britské královské rodiny. Po okupaci v roce 1939 jeho rodina uprchla do Velké Británie. Po začátku války se zde dobrovolně přihlásil do čs. armády. Až v květnu 1940 se dostal do Francie. Sloužil u dělostřeleckého pluku. Po porážce Francie se vrátil do Británie. V dubnu 1941 zažil krátké setkání s britským premiérem Winstonem Churchillem, který spolu s prezidentem Edvardem Benešem navštívil čs. smíšenou brigádu v Leamingtonu. V květnu 1941 mu byla udělena studijní dovolená, pokračoval ve studiu na Royal College.

Po válce se usadil i s manželkou v Praze, kde zjistil, že 22 židovských příbuzných z otcovy strany se stalo obětí holocaustu. Tři roky zde pracoval jako nezávislý grafik a zároveň studoval na Akademii výtvarných umění u Otakara Španiela. Stal se autorem prvních československých poválečných bankovek. Jeho poslední pražskou zakázkou byla v roce 1947 tvorba pamětní desky pro chrám sv. Cyrila a Metoděje, která připomíná parašutisty a kněží, kteří zemřeli v souvislosti s atentátem na Heydricha.

V roce 1948 Bělský znovu emigroval a v Británii se dokázal velmi dobře prosadit. Stal se jediným sochařem, který ve svých dílech mohl zachytit příslušníky čtyř generací britské královské rodiny. Nejprve vytvořil v roce 1962 bustu Královny Matky, poté prince Andrewa, prince Philipa (1979) a nakonec i královny Alžběty II. (1981). V roce 1985 pak ztvárnil tříletého prince Williama.

V roce 1971 dokončil sochu Winstona Churchilla, jehož podoba se mu vryla do paměti během krátkého setkání za války. Vytvořil ji pro univerzitu ve Fultonu, kde Churchill v roce 1946 pronesl slavný projev, díky němuž se začalo používat slovní spojení „železná opona“. Když bývalý americký prezident Harry S. Truman dostal návrh, aby některý americký sochař zhotovil jeho bustu, uvedl: „V žádném případě. Když vůbec budu někomu stát modelem, tak jedině tomu chlapíkovi, který udělal Winstona ve Fultonu!“

V Londýně jsou dále k vidění Bělského díla věnovaná rytcí Václavu Hollarovi nebo památce Jana Palacha. Po listopadu 1989 se vrátil do Prahy, pro kterou vytvořil bustu Churchilla umístěnou u britského velvyslanectví a památník čs. letcům působícím v Královském letectvu v Dejvicích.